

Tebūnie šviesa

redakcija:

Klubo vadovė:

Sigita Stonkienė

sigute.stonkiene@gmail.com

Žurnalistės:

Miglė Petkutė

miglpetkut@gmail.com

Urtė Stanelytė

urciux7@gmail.com

Redaktorė:

Vaiva Valančiūtė

vaivavalan@gmail.com

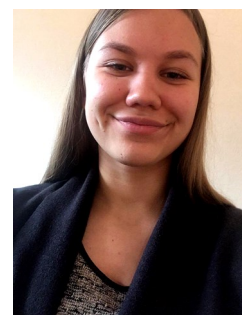
Vaida Račkauskaitė

vaidutera@gmail.com

Kamilė Žalytė

kamilezalyte@gmail.com

Rugilė Abukaitytė

rugile.abukaityte@gmail.com

Mes dirbame **209 kabinete**, į mus galite kreiptis ir el. paštu **vaivavalan@gmail.com!**

SUDOKU

Pesimistas - tai žmogus,
kuris rašo pieštuku.
Optimistas - tai žmogus,
kuris rašo tušinuku.

	6		8	7			4	
8						7		
5	4		9	6		3	2	
				8			6	
	1	2		3		9	8	
	8			5				
	7	6		1	5		9	4
		1						2
9				2	7		5	

9		5				4	2	
4				9	6			
1			3			9		
		4						8
	5		4		3		7	
7						1		
		6			7			1
			5	3				2
	2	1				3		7

Išsprendę abu sudoku, atsakymus (sprendimo nuotrauką) siųskite el. paštu: rugile.abukaityte@gmail.com Nepamirškite nurodyti savo vardą, pavardę ir klasę. Nugalėtojas bus apdovanotas specialiu „Tebūnie šviesa“ prizu!

Nr.

27

Leidžiamas
nuo 1993 m.

2017

spalio

25

Tebūnie šviesa

Mūsų gimnazija tokia, kokiaje mokomės,
Tokia, kokią matome ir jaučiame.

Šiaulių Juliaus Janonio gimnazijos laikraštis

Šiame numeryje:

AKTUALIJOS

Pasitikome dar vieną Rugsėjį

Dešimtys gimnazistų rudens
atostogas skirs pažinčiai su pro-
fesija

Keičiasi stojimo tvarka

Pirmokai prisiekė gimnazijai

Gimnazija šventė Mokytojų dieną

Kazimiero Butkaus stipendijos
įteiktos gimnazijos auklėtiniams

Gimnazijoje vyko Karjeros diena

PARODOS

„Laiptų galerijoje“ atidaryta
tradicinė Šiaulių miesto dailės
mokytojų kūrybos paroda „XII“

Atidaryta koliažų paroda
Ingridos Budraitienės darbuose –
visos rudens spalvos

SPORTAS

JYVKIAI

Kodėl janoniečiai pertraukas
leidžia eilėse?

Dauguma mūsų gimnazijos mokinių valgo pietus mokykloje. Tačiau eilėse prie bufeto tenka stovėti pusę pertraukos ir ilgiau. Pietų metu gimnazijos valgykloje - įtampa ir grūstys. Gavę patiekalą mokiniai valgo jį skubėdami, mažai kramtydami. Dažnai ilgąją pertrauką pailsėti laiko nebelieka. „Tebūnie šviesa“ domėjosi, kodėl pietūs mokyklos valgykloje yra įtampos, streso, bet ne poilsio ir malonaus pietavimo metas.

Nukelta į 3 psl.

Startuoja „Teminės dienos“

#NaujienaJJG

Kelionė, iš kurios
niekas neprašė
lauktuvių

Skaitykite 8 psl.

Skaitykite 4 psl.

Naujienos Juliaus Janonio gimnazijoje.
Naujienos Juliaus Janonio gimnazijai.

fb.com/naujienos.jjg

Janoniečiams

Jau įsibėgėjo naujieji mokslo metai. Jie ypatingi tuo, kad 2018 metų vasario 16 dieną minėsime Valstybės atkūrimo 100-meį.

Tai ne tik mūsų gimnazijos, mūsų miesto istorija. Nepriklausomybės akto signatarai, kurie mokėsi mūsų gimnazijoje, yra pavyzdys, kaip reikia gyventi, dirbti Lietuvai ir jos žmonėms. Linkiu pasimokyti.

Direktorius Rimas BUDRAITIS

Laikraščio naujieną gali pasiūlyti ir Tu

Vaiva VALANČIŪTĖ,

žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ redaktorė

Sveiki, janoniečiai. Esu nauja klubo redaktorė Vaiva Valančiūtė. Praėjusį pavasarį kandidatavau į redaktorės pareigas, nes ateitį norėčiau siesti su žurnalistika. Labai vertinu klubo narių pasitikėjimą ir stengiuosi jų nenuvilti. Šiais metais klubą paliko keletas senųjų narių abiturientų, bet atėjo naujų. O tuos, kurie dar neišdrįso, kviečiu prisijungti prie mūsų šilto ir draugiško kolektyvo: ne tik išmoksime rašyti straipsnius, pagerinsite lietuvių kalbos žinias, bet ir susirasite naujų draugų,

sužadinsite kritinį mąstymą, Jūsų žurnalistinio pastabumo dėka gali būti sprendžiamos gimnazijos problemos. Jeigu turite idėjų ar pasiūlymų laikraščio, susisiekite su mūsų redakcija (adresas: vaivavalan@gmail.com) - galbūt jūsų idėja duos stimulą aktualiam straipsniui. Dėsime visas pastangas, kad mūsų gimnazijos laikraštis būtų įdomus, aktualus, laukiamas visos gimnazijos bendruomenės. Kurkime jį kartu. Malonaus laiko su naujuoju „Tebūnie šviesa“ numeriu!

Pasitikome dar vieną Rugsėjį

Rugsėjo pirmosios rytą, nepabūgę rudeniško lietaus, į mokyklos kiemą sugužėjo būrys janoniečių. Besidalydami vasaros įspūdžiais ir džiaugsmiais visi patraukė į kabinetus, kuriuose vyko šventinės klasių valandėlės. Aptarus būsimas veiklas ir susipažinus su naujokais mokyklos bendruomenė sujudo į vidinį gimnazijos kiemą. Lydimi dainų, mokyklos direktoriaus, prezidentės ir abiturientų atstovų kalbų, mokiniai ir

mokytojai vėl tapo Juliaus Janonio gimnazijos dalimi. Vieninagai užtraukus gimnazijos himną oras prisipildė bendrystės ir ryžto. Po sveikinimų visų laukė šv. Mišios Šiaulių katedroje. Malda už gimnaziją visus sujungė nepertraukiamu ryšiu. Iškilmes vainikavo šventė Chaimo Frenkelio vieloje - buvo daug dainų, šokių ir per kraštus besiliejančio džiaugsmo.

Miglė PETKUTĖ,

žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

Rugsėjo pirmosios šventė subūrė gimnazijos bendruomenę, leido pasijusti klasės dalimi ir draugiškai pasiruošti naujiems mokslo metams.

Klasės: 20

Mokytojai: 57

Dvyliktokai: 167 laida

Administracija: 5

Mokinių seimas: 11

Janoniečių sėkmė konkurse „Europos kalbų labirintas 2017“

Europos kalbų diena – rugsėjo 26-oji – pirmą kartą paminėta Europos Tarybos 2001-aisiais, kurie buvo paskelbti Europos kalbų metais. Europos šalyse ši šventė itin mėgstama, švenčiama mokyklose, įstaigose, tiesiog miestų gatvėse. Šios gražios šventės tikslas – iškelti daugiakalbystę, kaip vieną iš didžiausių Europos vertybių, įprasminėti kalbų mokymosi įvairovę, pagarbą visoms Europos kalboms, regionų ir tautinių mažumų kalboms, skatinti įvairių kalbų mokymąsi bei kultūrų sklaidą Lietuvoje ir Europoje.

JJG nugalėtojų komanda (iš kairės): Gitana Kazimieraitienė, Arijus Lengvenis, Elzė Urbietytė, Gabija Balčiūnaitė, Saulė Pigulevičiūtė, Domas Juozapaitis.

Juliaus Janonio gimnazijos mokinių komanda dalyvavo edukaciniuose kalbų dirbtuvių renginiuose ir respublikiniame konkurse - protų kovų finale „Europos kalbų labirintas 2017“, kuris vyko Vilniaus rotušėje.

Europos kalbų dienai skirtame renginyje, kurio pagrindinis prizas – penkių dienų kelionė į Europos Parlamentą Strasbūre, Dresdeną ir Niurnbergą, rungėsi 12 stipriausių Lietuvos gimnazijų.

Finaliniam renginiui komandos paruošė prisistatymo filmukus ir turėjo atsakyti į 50 interaktyvių užduočių, kurios siejosi su Europos žemyno kalbine įvairove, kultūra, geografija, literatūra, žymiais žmonėmis.

Mūsų gimnazijos komandos pagrindą sudarė II c klasės mokiniai, klubo „Žemės draugai“ nariai.

Įtemptoje ir permainingoje klausimų – atsakymų kovoje keturiais taškais aplenkėme Vilniaus licėjaus komandą ir iškovojome pergalę bei kelionę į Strasbūrą!

Sveikinimai „auksinei komandai“! Ačiū už JJG vardo garšinimą!

Gitana KAZIMIERAITIENĖ,

geografijos mokytoja, Lietuvos geografijos mokytojų asociacijos narė

„JJG Protų kovų“ septintasis sezonas atidarytas!

Tarptautinės Mokytojo dienos išvakarėse startavo naujas edukacinio projekto „JJG Protų kovos 2017-2018“ sezonas. Jau septintus metus tęsimas bendruomeniškiausias JJG renginys atsinaujino ne tik žaidimo vedėjais, bet ir rėmėjais!

Šiais metais prie „JJG Protų kovų“ vairo stovs klubo „Žemės draugai“ vedėjų komanda Edgaras Šviščiovas (III c) ir Gabija Rostovskytė (III b).

Pirmasis žaidimas buvo skirtas Mokytojo dienai, todėl „protmūšikai“ skubėjo sveikinti salėje esančius mokytojus: Valentina Rakužienę, Ireną Vidžiūnienę, Gitaną Kazimieraitienę, Ritą Margevičienę, Rasą Dabregaitę ir gimnazijos direktorių Rimą Budraitį.

Pirmosios kovos buvo įtemptos, spalvingos ir labai permainingos. Žaidime atkakliai dėl įskaitinių taškų varžėsi praėjusių metų čempionai ir gimnazijos pirmokai. Teminius turus paruošė Karolina Šablinskaitė (III c) ir Elzė Urbietytė (II c).

Skubame sveikinti II c klasės komandą „**Rakužienės smogikai**“, kurie, surinkę 29,5/43 taškų, įsitvirtino komandų lentelės pirmoje pozicijoje.

Antroji vieta atiteko III c klasės komandai „**Omega**“ (25,5 taško).

Treti – abiturientų komanda „**Pranciškoniškasis Abrakadonas**“ (23,5 taško).

Sveikiname ir puikiai žaidusias „Ketujai“ bei I d klasės „Kalifas“ komandas!

Dėkojame 162 laidos janoniečiui Mantautui Rimkui, parėmusiam žaidimą naudingais ir madingais prizais!!!

JJG Protų kovų I turo dalyviai ir organizatoriai.

Gitana KAZIMIERAITIENĖ,

geografijos mokytoja, Lietuvos geografijos mokytojų asociacijos narė

Vėl nusileido „Erdvėlaivis Žemė“

Rugsėjo 20 dieną mūsų gimnazijoje vyko tradicinis renginys „Erdvėlaivis Žemė“. Šiame mokiniais paskaitą „Biologinė įvairovė, erkės ir jų sukeltos ligos: drugelio efektas“ skaitė Vilniaus universiteto Gyvybės mokslų katedros doc. dr. Jurga Turčinavičienė. Paskaitoje dalyvavo mūsų gimnazijos bei Didždvario gimnazijos mokiniai. Klausytojai sužinojo, kaip mes veikiame Žemės biologinę įvairovę ir kaip ji veikia mus. Kodėl vienos rūšys išnyksta, kitos – plinta ir gausėja. Kaip biologinė įvairovė susijusi su gyvūnų pernešamomis infekcinėmis ligomis. Ar galime paveikti erkių plitimą ir jų pernešamas ligas? Kaip žmogus keičia ekosistemas to net nepastebėdamas?

Kitą dieną mūsų mokykloje su dovanėlėmis mokiniais apsilankė festivalio organizatoriai. Susitikimo metu aptarėme šių metų festivalį bei numatėme tolimesnio bendradarbiavimo perspektyvas kitiems mokslo metams.

Pirmokai gilino žinias atviroje inžinerinės pramonės laboratorijoje.

Po paskaitos pasipylė klausimai parodė, kad tema mokiniams buvo aktuali.

Daiva ORLOVIENĖ,
fizikos mokytoja

Pamoka atviroje inžinerinės pramonės laboratorijoje

Kaip valdyti stakles, gamybinį procesą ar net visą gamybos ciklą, kaip testuoti žmogaus fiziologines savybes? Į šiuos ir daugelį kitų šiuolaikiam žmogui aktualių klausimų bei atsakymų integruotoje fizikos – informatikos pamokoje ieškojo gamtos mokslų srauto pirmokai, dalyvavę Šiaulių valstybinės kolegijos organizuotame renginyje „Atvira inžinerinės pramonės laboratorija“. Gimnazistai gilino savo kompetencijas, išbandydami simuliacines gamybos procesų programas, mokomuosiuose stenduose aiškindamiesi valdymo ypatumus.

Gimnazijos inf.

Dalyvavome technologijų ir verslumo renginyje SWITCH

Rugsėjo 19 dieną vyko į Žalgirio areną, Kaune, kurioje jau trečius metus iš eilės vyko didžiausias Baltijos regione modernių technologijų ir verslumo renginys SWITCH. Jame mes galėjome išbandyti naujausius technologinius išradimus Cool & Crazy erdvėje: skraidinti dronus, išbandyti 3D spausdintuvą, parsparnio simulatorių, sudalyvauti robotų kovose ir kt.

Mini sumo robotų kovose mūsų gimnazijos I d klasės mokinys Tomas Sobutas laimėjo I vietą ir buvo apdovanotas piniginiu prizu. I e klasės mokinys Deimantas Norvilis laimėjo II vietą, o Eividas Augustinas Grinius iš IV b klasės dronų lenktynių varžybose buvo antras. Renginyje išgirdome daug pranešimų, kuriuos skaitė Lietuvos verslo ir visuomenės inovatoriai.

Eividas Augustinas GRINIUS,
IV b klasė

„Rūtoje“ tapome šokolado meistras

Rugsėjo 21 dieną mes, jaunieji samariečiai, dalyvavome edukacinėje išvykoje į „Rūtos“ saldinių fabriką. Šokolado dirbtuvėse sužinojome apie šokolado rūšis, pamatėme, kaip temperuojamas šokoladas ir gaminami rankų darbo saldainiai. Netrukus patys tapome šokolado meistras. Naudodami skirtingų rūšių šokoladą, įvairius ingredientus, gaminome savo šokoladinius skanumynus. Turėjome tikslą pagaminti saldinius padovanoti šiaulių šv. apaštalių Petro ir Pauliaus katedros Vaikų dienos centro auklėtiniais. Tai skatino pagaminti kuo daugiau saldinių, susilaikyti nuo

smalžiavimo ir paruošti saldumynų dėžutes vaikams.

Vaikų dienos centre žaisdami įvairius žaidimus susipažinome vieni su kitais, skatinome vaikus pozityviai bendrauti, turinčiai leisti laisvalaikį, atrasti pažinimo džiaugsmą. Centro auklėtiniais papasakojome apie saldinių gaminių, dalijimosi gėrį ir padovanojome skanumynus patirdami daug puikių emocijų.

Gabrielė MIKŠYTĖ,
Id klasės mokinė

Kodėl janoniečiai pertraukos leidžia eilėse?

Dauguma mūsų gimnazijos mokinių valgo pietus mokykloje. Tačiau eilėse prie bufeto tenka stovėti pusę pertraukos ir ilgiau. Pietų metu gimnazijos valgykloje – įtampa ir grūstys. Gavę patiekalą mokiniai valgo jį skubėdami, mažai kramtydami. Dažnai ilgą pertrauką pailsėti laiko nebelieka. „Tebūnie šviesa“ domėjosi, kodėl pietūs mokyklos valgykloje yra įtampos, streso, bet ne poilsio ir malonaus pietavimo metas.

Gimnazistai sako, kad valgykloje patiekalą nusipirkti spėja, bet jį suvalgyti laiko dažnai nebelieka.

SIMONA, III b klasė

- Spėju pavalgyti, tačiau ne visada pietauti einu į mokyklos valgyklą. Aš manau, kad laiko pietums tikrai pakanka.

EMILIJA, III d klasė

- Aš pietauju po 4 pamokų, kai būna didžiausias srautas. Atstovėjus eilę, valgymui lieka kelios minutės. Tikrai nesakau, kad spėju — vėluoju į pamokas ir panašiai. Norėdama to išvengti, kartais nešuos savo maistą, kurį pašildyti taip pat užtrunka. Žinau, daug kas nespėja pavalgyti, o tai yra blogai.

GABRIELĖ, III c klasė

- Spėju pavalgyti ar ne, priklauso nuo to, kokio ilgumo eilės. Paprastai maisto nusiperki, bet suvalgyti iki skambučio laiko nebeužtenka. Tada jau tenka arba greitai grūsti, arba sumokėjus pinigų maistą palikti lėkštėje ir išmesti, nes nesinori vėluoti į pamoką.

MIGLĖ, III a klasė

- Turbūt pati didžiausia problema – bėgimas į valgyklą vos nuskambėjus skambučiui į pertrauką. Mokyklos koridoriai tampa bėgimo trasa, visi paknopstomis lekia valgyklos link. Jei neskubėsi – teks stoti į ilgiausios eilės galą ir bent dešimt minučių pertraukos laukti, kol gausi patiekalą. Tikriausiai dėl to laukimo ir kyla didžiausios bėdos: ateisi per vėlai, nežinai, ar spėsi pavalgyti likus kelioms minutėms iki pertraukos pabaigos. Suskambėjus skambučiui dažnai nežinai ką daryti – palikti maistą ar vis dėlto pabaigti valgyti. Valgymas – tai savotiškas atsipalaidavimas, o grūdant paskubomis jokio malonumo nebelieka, be to, ir sveikatai neį naudą. Jei sutrumpėtų eilės, būtų galima ramiai papietauti, o ne rengti savotiškas varžytuves, kas greitesnis, kurio prizas – pirmos vietos eilėje.

Birutė JANKAUSKIENĖ, valgyklos vedėja :

- Kas dėl eilių, situacija valgykloje yra gera, puikiai susitvarkome. Bėda, kad mokiniai dažnai būna nepasiruošę pinigų eilei priešais, dėl to kitiems tenka laukti. Mano nuomone, eilės turi būti, juk ir parduotuvėse jos yra? Seniau jos buvo dar ilgesnės, iki pat durų, dabar situacija yra pagerėjusi: likus dešimčiai minučių iki pertraukos pabaigos, eilės nebelieka.

Daiva RINDZEVIČIENĖ, Juliaus Janonio gimnazijos ugdymo skyriaus vedėja:

- Gimnazijos valgykloje eiles būtų galima sumažinti, jei mokiniai iš anksto pasiruoštų reikiamą pinigų sumą, patys pasiimtų padėką patiekalą, kurio priešais stovintys mokiniai nenori. Galbūt būtų galima pertvarkyti maisto išdavimo ir susimokėjimo vietą.

Rasa VAIŠVILĖ, gimnazijos seselė :

- Valgyti skubant yra nesveika. Organizmas nespėja suvirškinti maisto, procesas sulėtėja. Kad virškinimas vyktų sklandžiai ir kad ateityje nekiltų sveikatos bėdų, maistą reikia gerai sukratyti ir tik tada nuryti. Prieš kūno kultūros pamokas valgyti apskritai yra blogai. Taigi, tam, kad gerai sukratytum maistą ir nepakenktum savo sveikatai, reikia laiko.

Vaiva VALANČIŪTĖ,

žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ redaktorė

Kelionė, iš kurios niekas neprašė lauktuvių

Prieš skaitydami stabtelėkit ir pamąstykit, kokios mintys kyla, išgirdus žodžius Černobylis ir radiacija. Černobylis... Prieš akis iškyla 1986 metų balandį sprogsio reaktoriaus, apleistų gyvenviečių vaizdai, filmų epizodai, šiurpūs faktai, pateikiami žiniasklaidoje. Radiacija – tai blogai, tai labai blogai – taip jums atsakys bet kuris, paklaustas apie ją. Mutantai, onkologinės ligos, apsigimimai – viską galima priskirti radiacijos pasekmėms.

Grupėje – Lietuvos fizikos mokytojai

Rugpjūčio pabaigoje grupė Lietuvos fizikos mokytojų išvyko į Černobylio zoną, kurios radiacija užteršta ir evakuota teritorija sudaro beveik 2600 kv. km plotą, kad savo akimis pamatytų, aiškindamiesi, kokias pamokas žmogui ir gamtai pateikė atomo fizika aukšta tvora aptvetoje, griežtai saugomoje teritorijoje. Ar tai didelė teritorija? Jei tokio pavojaus avarija įvyktų Šiauliuose, į aplink aptvertą ir saugomą teritoriją patektų Pakruojis, Joniškis, Kelmė, Radviliškis, Šeduva, Kuršėnai – visi miesteliai ir kaimai 30-40 kilometrų spinduliu. Joje būtų uždrausta bet kokia ūkinė veikla, evakuoti visi gyventojai. Sunku net įsivaizduoti...

Prieš kelionę visi turėjome pateikti asmeninius duomenis, kad mus patikrintų Ukrainos specialiųjų tarnybų atstovai ir išduotų leidimą apsilankyti zonoje, tad galime pasidžiaugti – nesame įtrauktos į įtariamų terorizmu asmenų sąrašus. Į zoną po griežtos asmens dokumentų ir leidimų patikros, pasirašę visus dokumentus, susijusius su apsilankymo ypatumais, patekome, kirtę išorinio perimetro Dytiatki kontrolės postą. Viso apsilankymo zonoje metu grupę lydėjo ne tik gidas, bet ir du zonos pareigūnai.

Lokali radiacija viršija normą tūkstančius kartų

Privalomi uždari rūbai ir avalynė, esant 36 laipsnių karščiui, nurodymas gerti tik savo atsineštą švarų vandenį, jokių būdu neskanauti apleistuose soduose nunokusių vaisių, griežti nurodymai vaikščioti tik nurodytose vietose, nelipti ant žolės, ypač ant samanų, prie aušinimo kanalų stengtis, kad vėjas pūstų į nugarą – draudimų buvo daug, ir beveik visų stengiamės paisyti. Mums rodė vietas, kuriose lokali radiacija viršija normą tūkstančius kartų, tad niekam nekilo mintis imti į rankas gabalėlį grunto su jame įstrigusia iš sprogsio reaktoriaus išmes-

ta grafito dulkele ar pasivaikščioti „rudajame“ miške, tame pačiame, kuris atsidūręs radioaktyvių dūmų šleife, nuo karščio ir radiacijos iš karto parudavo ir nudžiūvo. Įsitikinome, kodėl draudžiama važiuoti ar eiti kai kuriais keliais – net skirtingose autobuso pusėse momentinė radiacija skiriasi keliasdešimt kartų. Gerai, kad ten užtrunka tik keletą minučių. Niekada nesuprasim vadinamųjų „stalkerių“, kurie gan aktyvūs ir Lietuvoje. Jauni žmonės, „pabuvoję“ zonoje virtualiai, pabando tą daryti realiame gyvenime, nelegaliai kirsdami perimetrą, paromis pėsčiomis vaikščiodami nedeaktyvuotomis vietomis, nes be lydinčio pareigūno ir be dokumentų grupelėmis pėsčiomis po zoną keliu nevaikščiosi, nesusilaukęs patrulių dėmesio.

Paminklas ugniagesiams - negrįžo nei vienas.

Kuo rizikuoja šitie nuotykių ieškotojai? Juokais pasakysime – beveik niekuo, neskaiciuojant: apšvitinimo rizikos, prarastos įrangos, baudos, susitikimo su meškomis, alkanų vilkų ar zonoje besislepiančių nusikaltėlių bei metalo vagių gaujomis. Iš tiesų, rizika labai reali – rizikuoja ne tik savo ar būsimų vaikų sveikata, bet ir gyvybe. Prieš porą dienų paskelbta apie šiurpų radinį – vilkų apgraužtus nelegalaus lankytojo, kuris zonoje lankėsi daug kartų, kaulus. O kur garantija, kad nepateksite į radiacinę kišenę ar nesusižalosite griūvančių pastatų labirintuose. Pagalbos neprisišauksite – zonoje tik keliose vietose labai silpnas mobilusis ryšis, daug kur jo visai nėra. O ir prisikvietus tektų labai ilgai laukti.

Radiacija autobuse važiuojant pro Rudąjį mišką.

Nukelta į 5 psl.

Bandomasis žygis Kurtuvėnų regioniniame parke

DofE apdovanojimų programa mūsų mokykloje įsibėgėja. Visus metus dalyvavome veiklose, siekėme tikslų, kuriuos išsikėlėme metų pradžioje. Iš pradžių viskas atrodė nauja: tobulinti įgūdžius, savanoriauti ar sportuoti. Ilgainiui išmokome planuoti savo laiką, fiksuoti pasiekimus ir su nekantrumu laukėme artėjančio naujo iššūkio – žygio.

Į bandomąjį žygį rugpjūčio 11-12 dienomis keliavome keturiose: Austėja Gelažytė, Gvidas Grigaliūnas, Elzė Urbietytė ir Vilius Kliminskas. Pirmąją dieną žygijavome nuo Palendrių vienuolyno link Svilės šaltinių. Diena buvo karšta, tačiau tai mums netrukdė įveikti atstumą. Turėjome puikią galimybę artimiau susipažinti vieni su kitais, žavėtis nuostabia Kurtuvėnų regioninio parko gamta, maudytis Juodlės ežere. Buvo įdomu gaminti maistą ant laužo, statyti palapines, atrasti miške medienos ir miegoti gryname ore, naktį griaudžiant griaustiniui ir barbenant lietui.

Žygio metu išmokome komandinio darbo, bendrauti ir bendradarbiauti vienas su kitu, pasitikėti komandos draugu.

Antrąją dieną jautėsi nuovargis, bet maršrutas buvo trumpesnis - nuo Svilės šaltinių iki Pašvinio ežero. Pagrindinis žygio tikslas: ištirti šešių - aštuonių vandens telkinių nitratų kiekį vandenyje. Tas dienas tyrėme vandens telkinius naudodami nitratų juosteles, kurios parodė, jog visi tel-

kiniai švarūs.

Austėja GELAŽYTĖ,
DofE programos dalyvė

Gimnazijoje vyko Karjeros diena

Giedrius Baranauskas nuotr.

Karjeros dieną gimnazijos moksleiviai (priekyje mokytojai Valentina Rakužienė ir Faustas Klimavičius) domėjosi žurnalistų darbu ir „Šiaulių krašto“ laikraščio leidyba.

Rugsėjo 7 dieną gimnazijoje organizuota ugdymo karjerai diena. I–II klasių mokiniai dalyvavo ekskursijoje į miesto įstaigas ir įmones, susipažino su jų veikla. Trečiokai ir ketvirtokai aktyviai klausėsi Lietuvos kariuomenės vyr. seržantų Vytauto Juknevičiaus ir Dariaus Pilecko paskaitų apie Lietuvos kariuomenę, savanorystę. Lietuvos verslo kolegijos dekanė Raimonda Tamoševičienė intriguavo gimnazistus, kodėl nuo jaunumės reikia mokytis miklinti liežuvį bei vengti atsakymo „nežinau“. Po išvykų ir susitikimų visų klasių gimnazistai klasėse atliko savęs pažinimo testus ir juos pristatė draugams.

I d klasės mokiniai, lydimi klasės vadovės G. Kazimieraitienės ir chemijos mokytojos J. Eigirdienės, vyko į Šiauliuose, Ežero g. 17 esantį „Sodros“ pastatą. Klasę pasitiko Danguolė Morkūnienė - Klientų aptarnavimo skyriaus vedėjo pavaduotoja.

Buvo organizuota nedidelė viktorina, kurioje mokiniai laimėjo „Sodros“ įsteigtus prizus. Sudomino pokalbis apie motinystės ir tėvystės išmokas bei nuo ko priklauso išmokamas pensijos dydis.

Kitos klasės lankėsi Šiaulių apskrities valstybinėje mokesčių inspekcijoje, DNB banko Šiaulių skyriuje, Šiaulių jaunimo darbo centre, Šiaulių valstybinėje kolegijoje, Šiaulių apylinkės teisme, Gestų kalbos vertėjų centre, „Šiaulių krašto“ redakcijoje, Nacionalinėje sveikatos priežiūros laboratorijoje, UAB „Salda“. Gimnazija dėkinga visoms įmonėms, jų vadovams, specialistams už bendradarbiavimą, organizuojant Karjeros dieną gimnazijoje.

Taip pat dėkojame gimnazijos profesijos patarėjai Sigutei Stonkienei už Karjeros dienos gimnazijoje organizavimą.

Agnė BALIUTAVIČIŪTĖ, I d klasės mokinė

Kazimiero Butkaus stipendijos įteiktos gimnazijos auklėtiniams

Gimnazijos geradario K. Butkaus parama jaunuoliams yra didelė paspartis ir stimulus siekti aukštų rezultatų pasirinktoje studijų kryptyje, Lietuvoje.

Spalio 7 dieną gimnazijos muziejuje 17 - aji kartą įteiktos gimnazijos rėmėjo, šviesios atminties Australijos lietuvių Kazimiero Butkaus stipendijos. Stipendijos įteiktos dvidešimčiai gerai besimokiusių buvusių gimnazistų, dabar studijuojančių įvairiose Lietuvos aukštosiose mokyklose.

Šį kartą 163 - 166 laidų janoniečiams buvo išdalyta 20 000 eurų iš K. Butkaus Fondo. Direktorius Rimas Budraitis ir ilgametė gimnazijos anglų kalbos mokytoja Augutė Vaičiulienė, palaikanti ryšius su Australija, įteikė stipendijų skyrimo pažymas.

Gitana KAZIMIERAITIENĖ,
gimnazijos geografijos mokytoja

Dalyvavome strateginėje švietimo konferencijoje

Gimnazijos vadovai kartu su mokytojų metodinių grupių vadovais dalyvavo *Pedagogas.lt* ir Lietuvos vaikų ir jaunimo centro organizuotoje strateginėje švietimo konferencijoje „Emocinė branda. Tikslai ir iššūkiai“. Konferencijos organizatoriai parengė atskiras sesijas vadovams ir mokytojams. Kiekvienoje sesijoje išklaudyta po septynis pranešimus, vadovai ir mokytojai gilino emocinio intelekto ugdymo, socialinių ir emocinių gebėjimų vertinimo, sprendimų priėmimo, savęs valdymo, komandos efektyvumo didinimo, streso valdymo, dialoginio santykio kūrimo mokykloje, supervizijos kompetencijas. Konferencijos metu vadovų ir mokytojų įgytos žinios, gebėjimai padės geriau suprasti save, kurs darnesnę gimnazijos bendruomenę.

Gimnazijos vadovai kartu su mokytojų metodinių grupių vadovais sėmėsi žinių strateginėje švietimo konferencijoje „Emocinė branda. Tikslai ir iššūkiai“.

Zita STANKEVIČIENĖ,
direktorius pavaduotoja ugdymui

Janoniečių sėkmė - naujos galimybės Lietuvai

Janoniečiai puikiai atsakė į klausimus apie Investicijų planą Europai.

Šiaulių verslo inkubatorius rugsėjo 22 dieną gimnazistams ir studentams organizavo konkursą „Investicijų planas Europai - naujos galimybės Lietuvai“. Konkurso tikslas - mokinių informavimas apie EK veiklą, didžiausią dėmesį skiriant Investicijų planui. Konkurse dalyvavo aštuoni I d klasės mokiniai: Ž. Bačiūnaitė, V. Baškytė, A. Miceikaitė, V. Popovaitė, M. Šarpilo, B. Škėlaitė, J. Tamašauskas, E. Žemulis. Konkurso užduotys nebuvo lengvos: teko atsakyti į klausimus apie Investicijų planą Europai, nurodant jo sudedamąsias dalis, paaiškinant sudedamųjų dalių esmę, pateikti pavyzdžius, kaip Europos investicinis fondas veikia Lietuvoje. Visi aštuoni I d klasės mokiniai spalio 10 dieną vyko į Vilnių gilinti žinių apie Europos Komisijos veiklą.

Kristina MURAUŠKIENĖ,
istorijos ir pilietiškumo pagrindų mokytoja

Kaimo ir namų kapinės

Ar kada matėte kaimo kapines? Ne kaimo gyventojų, bet namų kapines. Kopači kaimas, esantis (buvęs) arčiausiai sprogusio reaktoriaus, norint išvengti žmonių sugrįžimo į jį, paprasčiausiai buvo palaidotas – šalia namo iškasta duobė, į ją iš tanko perdarytu buldozeriu nustumiamas namas ir ant užpiltų žemių kalno įsmeigiamas radiacinio pavojaus ženklas. Tame pačiame kaime – ir technikos kapinynas, kurį gerokai praretino metalo vagys. Ar kada susimąstėte, koku tikslu buvo pastatyta Černobylio AE? Atsakyti į šį klausimą padeda didžiausia sovietinių laikų paslaptis – radijo šnipinėjimo kompleksas Duga2, vakaruose pavadintas „rusiškuoju geniu“. Postapokaliptinis vaizdas – tarp apleistų pastatų stovinčios laiko beveik nepaliesotos 1 kilometro ilgio ir 150 metrų aukščio (palyginimui – Šiaulių katedros bokšto aukštis tik 70 metrų!) antenos sukelia keistus jausmus – koku klystkeliu kartais gali pasukti žmogaus protas. Būtent šiam 10 milijonų vatų galios kompleksui maitinti ir buvo reikalinga atominė elektrinė. Komplexas veikė ir po avarijos, iki 1989 metų, bet nepavykus deaktyvuoti jo pilnai, įranga buvo išgabenta į Rusiją. Komplekse mus lydėjo trečias „pareigūnas“ – specialiu ženklu žymėtas šuo Kardanas. Neatsispyrėme norui išmatuoti šio sveiko, guvaus ir visur šmirinėjančio šuns radioaktyvumą – norma nebuvo viršyta.

Černobylio miestas. Tikėjomės pamatyti apleistus namus, medžiais apžėlusias gatves, bet likome nustebinti: nors oficialiai Černobylis - negyvenamas miestas, miesto daugiabučiuose apie pusę langų su užuolaidomis, padžiauti skalbiniai, nupjauti žolynai, muziejus, skulptūros, atminties alėja, veikia parduotuvės, yra viešbutis, tiesa, jis kitoks, panašus į konteinerinį LEGO. Mieste važinėja miesto transportas, iš esamos autobusų stoties kasdien važinėja maršrutiniai autobusai. Kaip pasakė vienas iš lydinčių pareigūnų: „Mes čia gyvename, ir gyvename normaliai“. Mieste įsikūręs Draudžiamos zonos administracinis centras, jame pasikeisdami arba nuolatos gyvena elektrinės darbuotojai, zonos saugos, medicinos, aptarnaujantis personalas. Yra mieste ir nemažai apleistų pastatų, dalis daugiabučiuose esančių butų – negyvenami. Vengiama gyventi butuose su „važdu į elektrinę“. Gyventojai pripratę prie taisyklių, - jei jas žinai bei kvailai nepažeidi, didelės rizikos nėra. Dozimetrą turi kiekvienas ir visur jais naudojasi.

Mirties tiltu – į Pripetę

Visai kitoks vaizdas už keleto kilometrų nuo elektrinės esančiame, o gal geriau būtų sakyti, buvusiame Pripetės mieste. Įvažiuojant į miestą, tenka pravažiuoti Mirties tiltą, nuo kurio nemažai Pripetės gyventojų avarijos naktį stebėjo pašvaistę virš sprogusio reaktoriaus, - šiandien jų tikriausiai nebėra tarp gyvųjų. Miestas apjuostas atskira aukšta metaline tvora (zona zonoje), sargybos postas, patruliai. Kažkada čia gyveno apie 50 tūkstančių gyventojų, o dabar tai – apleistas ir griūvantis miestas, kuriame gamta baigia atsikovoti tai, ką iš jos atėmė žmogus. Eini mišku, ir tau paaiškina, kad eini miesto stadionu, tarp medžių pamatai tuščius namus, apleistas mokyklas, viešbučius, darželius. Mus lydėjęs pareigūnas rodė, kuriame name gyvena, kur buvo jo langai, kurį darželį jis lankė, iš kurio aparato mėgdavo gerti gazuotą vandenį. Ir tada visa esybe pajunti, ką teko išgyventi žmonėms, kurie atsidūrė negailestingų nematomų bangų ir dalelių kelyje, kuriems teko palikti savo susikurtus gyvenimus ir išeiti iš namų „kaip stovi“, leido pasiimti tik do-

kumentus. Apleistuose butuose ir dabar dūlėja šeimų nuotraukos, knygos. Vertingesnius daiktus per tiek metų išvogė „maitvanagiai“, o visa kita – supuvo... Mieste negalima vaikščioti laisvai, landžioti po pastatus, kurie jau tapę avarinės būklės. Visiems gerai žinomas apžvalgos ratas, tapęs miesto vaiduklio simboliu, šiek tiek prižiūrimas, aplink jį genimi medžiai ir krūmai. Liūdna, bet šita zona tampa kažkieno komercine įkaite – mieste vaikščioja turistų grupės (jų skaičius griežtai ribojamas), zonos prieigose – suvenyrų kioskeliai, kuriuose gali nusipirkti visko, įskaitant Černobylio orą skardinėse. Apleistoje mokykloje ant suolų padėlioti atversti sąsiuviniai ir vadovėliai – nauji, ne-

Šiauliečiai prie Duga2 raketų

nublukę ir nesutrūniję, vaikų darželyje išmėtyti apynauji kinietiški žaislai – duoklė turistams. Jau grįžus iš kelionės sužinojome, jog Ukrainos vyriausybė paskelbė apie ketinimus saugumo sumetimais nugriauti Pripetės miesto pastatus – vaiduoklius, nes po juos be leidimo landžiojantys nelegalūs zonos lankytojai ne tik susižeidžia, bet ir žūna.

Pirmosios katastrofos aukos

Pirmomis katastrofos aukomis tapo 31 gaisrininkas, kurie nuvyko tarsi į eilinį gaisrą, neturėdami specialių apsaugos priemonių. Po kelių valandų darbo savo drabužius ligoninėje nusimovė su visa oda. Dar ir dabar į ligoninės patalpas turistai neleidžiami, nes radiacijos lygis jose labai aukštas. Gaisrininkams Černobylyje pastatytas monumentas, bet ar jis atpirks jų ir jų šeimų kančias bei pergyvenimus?

Kaimuose matėme išmintus takelius, kai kuriuose nuosavuose namuose gyvena daugiausia vyresnio amžiaus žmonės, atsiskę išsikelti ten, kur saugiau. Mums pasakojo ir apie vienintelę jauną merginą iš vadinamųjų „samosiolių“, įsikūrusią čia. Trumpam sustojome prie sprogusio reaktoriaus. Keistas jausmas būti ten, iš kur kilo visos uždraustosios zonos bėdos. Fotoaparatai krypo į už keliasdešimt metrų stovintį naująjį, pernai lapkričio mėnesį pastatytą gaubtą, apdengusį senąjį sprogusio reaktoriaus sarkofagą. Dozimetrui rodė, kad radioaktyvusis fonas šalia reaktoriaus buvo beveik toks pat, kaip ir gimnazijos kieme.

Kelionė, iš kurios niekas neprašė lauktuvių

Atkelta iš 5 psl.

Gamta atsigauna

Grįžus visi klausinėja, kokią radiacijos dozę gavome zonoje. Galime nuraminti – tamsoje nešvytyme – radiacinė apsauga išvykstant iš zonos labai griežta. Du kartus praėjini pro skenerius, ir jei yra nors menkiausias normos viršijimas – liksi be batų, be kelnų, jei ką paliesi – ilgai plausi rankas, o jei būsi nusižengęs taisyklėms ir ką nors suvalgęs ar atsigėręs vandens, teks ilgokai palaukti kontrolės poste. Radiacijos gavome tiek, kiek būtų gavusios vidutinės trukmės skrydžio metu. Palyginimui – vieno kompiuterinės tomografijos tyrimo metu gauni tokią apšvitą dozę, kokią gautum per 10 metų gyvenimo zonoje.

Zonoje eilinį kartą įsitikinome, kad didžiausias gamtos priešas – ne radiacija, prie jos gamta prisitaiko, o žmogus. Ten, kur apribota bet kokia žmogaus veikla, ekosistema atsigauna, ji po truputį darosi tokia, kokia buvo iki XX amžiaus 4-ojo dešimtmečio: iki to laiko, kol čia nepradėjo savivaliauti žmogus, nepradėjo jaukintis šios teritorijos, nepradėjo kasti drenajinių kanalų, aktyviai kirsti miškų, plėsti gyvenviečių. Pavyzdžiui, dabar čia auga medžiai, kurie ten augo seniau. Formuojasi pelkės. Gamta atsigauna – į miškus grįžo išnykusios gyvūnų rūšys, atsikūrė retų augalų augimvietės.

Zonos augalai niekuo nesiskiria nuo augančių už jos ribų, bet jie gali būti savyje sukaupę nemažai radioaktyviųjų izotopų, todėl jų dar ilgai nebus galima vartoti nei maistui, nei kurui – nei dabar, nei po šimto metų. Iš Vidurinės Azijos į uždarytą teritoriją atvežti ir laisvėje gyvena nykstantys laukiniai Prževalskio arkliai, teko matyti jų kaimenes – vaizdas tikrai įspūdingas. Aušinimo kanaluose veisiasi keliametriniai šamai, bet jie tokie užaugo ne dėl radiacijos – tokie jie natūraliai užauga gamtoje, jei jų niekas nežvejoja. Viso pasaulio mokslininkai tiria zonos florą ir fauną, bet jokių genetinio kodo pakitimų nefiksuoja – mutantų zonoje ne daugiau, negu bet kur.

Po kelionės susimąstėme – iš tiesų, koks buvo kelionės tikslas? Smalsumas? Adrenalinas? Noras pabūti vietoje, apie kurią tenka daug kalbėti ir pasakoti? Juk žmogus dažniausiai bijo to, ko nepažįsta, bet kartu jį traukia tai, kas paslaptinga, uždrausta, kartais net pavojinga. Todėl labai įstrigo ukrainiečių pasienio pareigūnės, tikrinosios dokumentus, žodžiai: „Ko jūs TEN važiuojate? Normalūs žmonės vasarą važiuoja prie jūros...“

Valentina RAKUŽIENĖ, Irena ŠAULYTĖ
fizikos mokytojos

Dešimtys gimnazistų rudens atostogas skirs pažinčiai su profesija

Spalio 30 – lapkričio 3 dienomis organizuojama „Moksleivių praktikos savaitė“ – jau šeštus metus vykstantis ugdymo karjerai projektas, suteikiantis galimybę aktyviems ir motyvuotiems moksleiviams išbandyti įvairias profesijas.

Geriausia pažintis su profesija – asmeninė patirtis

Apie 70 gimnazistų visą rudens atostogų savaitę arba keletą dienų (priklausomai nuo konkrečios įstaigos galimybių) vietoje pamokų kelias į pasirinktą darbo vietą, kurioje įsilies į konkrečių įmonių ir organizacijų darbuotojų komandas, atliks užduotis, dalyvaus vidiniuose organizacijų procesuose. Šiais metais Juliaus Janonio gimnazijos projekte „Moksleivių praktikos savaitė“ dalyvaus 21 miesto įstaiga ir įmonių – seni ir nauji gimnazijos socialiniai partneriai.

Į praktiką įeina:

Tinkamiausios praktikos vietos parinkimas.

Praktikos instruktažas: įvadas į „Moksleivių praktikos savaitę“.

Praktikos savaitė: 5 (arba kitoks skaičius) dienų realios darbinės patirties įmonėje iš pasirinktos srities.

Asmeninis darbo aplinkos tyrimas, informacijos rinkimas, sistemimas.

Baigiamasis renginys: praktikų pristatymai, pasidalijimas patirtimi su bendraamžiais.

Pažymėjimas apie atliktą praktiką įmonėje.

Pelnomos socialinių kompetencijų valandos.

Apie 70 gimnazistų per rudens atostogas skirs pažinčiai su pasirinkta profesija miesto įstaigose ir įmonėse.

Sigutė STONKIENĖ,
Profesijos patarėja

Janoniečiai Solidarumo akcijoje

Spalio 4 dieną gimnazijos mokiniai dalyvavo gražioje Solidarumo akcijoje. Ši akcija skirta paremti Lietuvos ir Zambijos vaikus. Mokyklos bendruomenė pamokų ir pertraukų metu įveikino elektroninių atžymų trasą, ieškojo punktų nuo 37 iki 51, nepertraukiama grandinė vilnijo visą popietę. Dalyviai buvo apdovanoti padėkomis ir džiaugėsi prisidėję prie kilnaus tikslo.

Goda URBAITYTĖ,
IV e klasė

Sveikiname janoniečius – Lietuvos mokyklų žaidynių nugalėtojus!

Sveikiname „Liuoksinį“!

Liaudies šokių grupei „Liuoksinis“ suteikta mokyklų meno kolektyvų I meninio pajėgumo kategorija.

Sveikiname šokėjus ir vadovę Astą Rimkuvienę!

Gimnazija šventė Mokytojų dieną

Spalio 5 dieną gimnazija šventė Mokytojų dieną. Iš pat ryto, tik žengę pro duris, gimnazijos mokytojai buvo įsupti į spalvingą 80-ųjų metų erą. Pedagogus pasitiko aerobikos stiliumi pasipuošę mokiniai bei nuotaikinga muzika. Tą dieną mokytojai buvo lepinami ne tik gėlių jūra, bet ir trumputėmis atostogomis, mat abiturientai juos pakeitė. Ketvirtos klasės mokiniai entuziastingai pavadavo gimnazijos mokytojus: ruo-

šė įdomias užduotis, garantavo drausmę ir kartu pavertė šią dieną tikrai išskirtine. Pasibaigus pamokoms, mokytojai dalyvavo edukacinėje išvykoje į Žagarę, kurioje ne tik papildė savo žinias, bet ir puikiai praleido laiką.

Iš pat ankstauro ryto mokytojus pasitiko nuotaikingai pasipuošę abiturientai.

Šypsenos mokytojų veiduose.

Urtė STANELYTĖ,
žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

„Laiptų galerijoje“ atidaryta tradicinė Šiaulių miesto dailės mokytojų kūrybos paroda „XII“

Dailės mokytojos (iš kairės): Ingrida Budraitienė, Marytė Ruzgytė, Daiva Leliukienė.

Spalio 4 dieną „Laiptų galerijoje“ atidaryta tradicinė Šiaulių miesto dailės mokytojų kūrybos paroda „XII“, skirta tarptautinei Mokytojų dienai. Tradiciškai miesto dailės mokytojai spalio mėnesį susirenka „Laiptų galerijoje“, kurioje pristato savo kūrybą, dalijasi patirtimi ir naujomis idėjomis su kolegomis, taip įrodydami, kad meniškos sielos žmonės visada šalia nelengvo pedagoginio darbo randa laiko ir galimybių kūrybai. Parodoje savo kūrybinius darbus pristato ir mūsų gimnazijos dailės mokytojos Ingrida Budraitienė, Daiva Leliukienė ir Marytė Ruzgytė.

Gimnazijos inf.

Atidaryta koliažų paroda

Spalio 19 dieną gimnazijoje atidaryta IV b klasės mokinės Marijos Koržanovaitės koliažų paroda. Darbai sukurti *photoshop* programa. „Tai menas, kuris atspindi šiuolaikinę popkultūrą, žmonių vertybes, jų santykius“, - apie abiturientės parodą kalbėjo dailės mokytoja Ingrida Budraitienė.

Sigutė STONKIENĖ,
profesijos patarėja

Ingridos Budraitienės darbuose - visos rudens spalvos

Rugsėjo 19 dieną gimnazijos skaitykloje atidaryta dailės mokytojos Ingridos Budraitienės tapybos darbų paroda „Rudens spalvų paletė“. Mokytojos paveiksluose – visos lietuviško rudens spalvos.

Gimnazijos inf.

Keičiasi stojimo tvarka

Nuo šių metų mokyklose atsirandantis brandos darbas, kurį gali rašyti abiturientai, bus pirmieji žingsniai link pokyčių vertinimo sistemoje. Jau 2019-aisiais abiturientams stojant į aukštąsias mokyklas – universitetus ir kolegijas – bus atsižvelgiama ne tik į jų valstybinių brandos egzaminų rezultatus, bet ir į turimus mokomųjų dalykų metinius įvertinimus. Bus žengiami pirmieji žingsniai link kaupiamojo balo.

Kaip numato 2017 metais rugpjūčio 30 dieną švietimo ir mokslo ministerijos patvirtinti minimalūs rodikliai, 2019-aisiais priimant į universitetus ir kolegijas bus atsižvelgiama į stojančiųjų brandos egzaminų rezultatus, taip pat ir į metinių pažymių vidurkį. Tad stojant į aukštąsias mokyklas bus vertinami ne tik brandos egzaminų rezultatai, bet ir pagrindinių dalykų metiniai pažymiai, kurie parodo, kaip stojantysis mokėsi mokykloje.

Naujoji tvarka numato, kad 2019-aisiais stojantieji į aukštąsias mokyklas privalės būti išlaikę lietuvių kalbos ir literatūros, matematikos ir užsienio kalbos brandos egzaminus tokiu rezultatu, kad bendras jų įvertinimų aritmetinis vidurkis būtų ne mažesnis negu 40. Stojant į kolegijas, šių trijų valstybinių brandos egzaminų įvertinimų vidurkis turės būti ne mažesnis negu 25. Tiesa, yra išimčių. Jos bus taikomos pasirinkusiems menų studijas. Pasirinkusiems šias studijas, vidurkis bus skai-

čiuojamas iš dviejų valstybinių brandos egzaminų – lietuvių kalbos ir literatūros bei užsienio kalbos.

Svarbūs bus metiniai pažymiai. 2019-aisiais stojant į aukštąsias mokyklas taip pat bus atsižvelgiama į mokomųjų dalykų metinių įvertinimų vidurkį (A arba B kurso). Į universitetus galės būti priimami stojantieji, kurių penkių privalomų mokytis dalykų įvertinimų vidurkis bus ne mažesnis negu 7, į kolegijas – ne mažesnis negu 6. Vidurkis bus skaičiuojamas pasirenkant penkis geriausius įvertinimus iš brandos atestato priede įrašytų aštuonių dalykų: lietuvių kalbos ir literatūros; gimtosios kalbos (baltarusių, lenkų, rusų arba vokiečių); užsienio kalbos; matematikos; istorijos arba geografijos, arba integruoto istorijos ir geografijos kurso; biologijos arba fizikos, arba chemijos, arba integruoto gamtos mokslų kurso.

Taip pat meninio ugdymo srities dalyko arba technologijų programos krypties dalyko, arba integruoto menų ir technologijų kurso, arba specializuoto ugdymo krypties programos dalyko; bendrosios kūno kultūros arba pasirinktos sporto šakos, arba specializuoto ugdymo krypties (sporto) programos dalyko.

Kaip numatyta Mokslo ir studijų įstatyme, 2019 metais minimalūs rodikliai pirmą kartą galios ne tik stojantiesiems į valstybės finansuojamas, bet ir į mokamas studijų vietas, tiek į valstybinius, tiek į nevalstybinius universitetus ir kolegijas.

Sigutė STONKIENĖ,
profesijos patarėja

Startuoja „Teminės dienos“

Seimukas su džiaugsmu nori pasidalinti naujienomis! Netolimoje ateityje paskelbsime ne vieną naują projektėlį, tad žymė [#NaujienaJJG](#) bus skirta pranešti apie juos! Šį kartą skelbiame, kad jau spalio 27 dieną startuoja „Teminės dienos“! Šių išskirtinių dienų metu kviesime jus pasipuošti „kitaip“ ir įsijungti į įvairias veiklas bei konkursus.

Mokinių seimo inf.

KOMENTARAS

Nuo ko priklauso Tėvynės ateitis?

Miglė PETKUTĖ,

žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė

už tokį darbą ir Lietuvoje gautų mažą atlyginimą. Esti nemažai atvejų, kai sugrįžę emigrantai susikuria verslus, kurie jiems atneša turtus.

Kyla klausimas, kuo užsienio darbo rinka skiriasi nuo lietuviškos? Kas paskatina žmones svečioje šalyje griebti jautį už ragų ir triūsti nuo ryto iki sutemų? Kas draudžia taip dirbti Lietuvoje? Apžavėti Amerikos, Didžiosios Britanijos, Airijos, Vokietijos „grožio“, jaunuoliai tikisi, kad išvykus jų gyvenimas susitvarkys. Tiesa kiek kitokia. Vis dažniau sulaukiama atsiliepiimų, kad jauni žmonės gavo ne tai, ko troško. Varginantis darbas fabrikuose neprilygsta svajoms būti verslininku ir pozuoti populiariausiems žurnalo viršeliams. Galbūt iš dalies kalta ir televizija, nes per pramogines laidas vaizduojami prabangiu gyvenimu besilepiantys modeliai, kurių iš tiesų yra vienetai. Paprastų žmonių likimai užsienyje yra neviešinami. Juk į Lietuvą atvykusiems ukrainiečiams ir baltarusiams atitenka darbai, kurių vietiniai dirbti nenori. Kas trukdo taip pat pasiekti ir užsieniečiams? Remiantis statistika, pasta-

raisiais metais grįžusiųjų kiekis išaugo, tačiau jis iki šiol neprilygsta emigrantų skaičiui. Beveik pusė (45%) lietuvių grįžta iš Jungtinės Karalystės, kita didelė dalis (apie 26%) – iš Norvegijos, Airijos ir Vokietijos. Gal normalu, kad jaunimas masiškai nori pažinti didžiuosius miestus, pavaikščioti garsiausiomis Las Vegaso ir Niujorko gatvėmis bei skersai išilgai išnaršyti Londoną. Kita vertus, ko trūksta mums, kad negalime susikurti rojus kampelio Lietuvoje? Kaltiname politikus, esą jie nesirūpindami vagia iš valstybės išdo, kreivai žvelgiamie į verslininkus ir kaltiname korupcija. Iš tiesų esame kalti patys. Ieškodami laimės svetur apleidžiame tėvynę, jos kalbą ir tradicijas. Žavimės turtuoliais, jų prašmatnumu, bet nesusimąstome, kad tą patį galime susikurti ir gimtajame krašte, atkakliu triūsu pasiekti užsibrėžtų tikslų. Nuo jaunimo priklauso tėvynės ateitis – ar jauni žmonės kels savo, ar svetimos valstybės ekonomiką. Tik nuo mūsų, ne nuo ko nors kito priklauso, kokią Lietuvą turėsime.

Pirmokai prisiekė gimnazijai

Rugsėjo 28 dieną gimnazijoje įvyko pirmųjų krikštynos, kurias organizavo Mokinių seimas.

Per krikštynų ceremoniją aktų salė virto kosmosu. Pagrindinė planeta, apie kurią sukosi visas veiksmas, buvo Juliaus Janonio gimnazija. Teritoriją ištiko didžiulė problema – planetai pradėjo trūkti žmonių. Tad gimnazijos atstovai planetos prezidentė su savo ištikimiausiu pagalbininku leidosi į neužmirštamą kelionę, kurios tikslas buvo surasti kuo daugiau žmonių. Įnoringoji prezidentė ir jos kompanionas aplankė keletą planetų bei patyrė pavojingų išmėginimų: Mėnulį, kurį atstovavo 1e klasė, Saldainių planetą, kurios gyventojai 1 b, planetą 612 su 1c klase. Dagobah planetoje gyveno 1d klasė, o Pandoros planetoje – 1 a. Visos jos turėjo parengti ir pristatyti pasirodymus, sudėlioti planetų pavadinimus su jų gyventojais pagal eiliškumą, atpažinti Juliaus Janonio gimnazijos vardą garsinančius keturis signatarus. Per nuotykius bei drąsos reikalaujančius išmėginimus prezidentei ir jos pakeleiviui pavyko surasti bei pargabenti į gimtąją planetą žmonių – naujuosius gimnazijos pirmųjų klasių mokinius.

Pirmokai iš klausė direktoriaus Rimo Budraičio sveikinimą, davė amžiną priesaiką, kuriai vadovavo buvę gimnazijos abiturientai. Priesaika mokiniai pasižadėjo Juliaus Janonio gimnazijai ginti jos vardą bei garbę. Krikštynų pabaigoje pirmokų klasės gavo pažymėjimus, patvirtinančius jų priklausymą gimnazijai. Mokyklos bendruomenė, susirinkusi į krikšty-

Pirmokai prisiekė būti ištikimi savo gimnazijai, ginti jos vardą ir garbę.

nas, sugiedojo gimnazijos himną.

Pirmųjų krikštynos buvo labai linksmos, pilnos įspūdžių bei teigiamų emocijų, džiaugsmo. Naujokai nustebino savo originaliais pasirodymais.

Vaida RAČKAUSKAITĖ,

žurnalistų klubo „Tebūnie šviesa“ narė